

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 4 d.*

Byloje T-304/02

Hoek Loos NV, įsteigta Schiedam (Nyderlandai), atstovaujama advokatų J. J. Feenstra ir B. F. Van Harinxma thoe Slooten,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovojamą A. Bouquet,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2002 m. liepos 24 d. Komisijos sprendimą 2003/207/EB, susijusį su EB 81 straipsnio taikymo procedūra (byla COMP/E-3/36.700 – Pramoninės ir medicininės dujos) (OL L 84, 2003, p. 1), o nepatenkinus pirmojo reikalavimo – sumažinti ieškovei paskirtą baudą,

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai F. Dehousse ir D. Šváby,
posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 19 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- ¹ Ieškovė yra Nyderlandų įmonė, gaminanti, prekiaujanti ir tiekianti pramonines ir medicininės dujas bei jų naudojimui reikalingą įrangą ir sistemas ir teikianti tam reikalingas paslaugas.
- ² 1997 m. gruodžio mėn. ir 1998 m. Komisija, taikydama 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17 – Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204) 14 straipsnio 2 ir 3 dalis, ieškovės ir įvairių kitų

bendrovių, t. y. *AGA Gas BV*, *Air Liquide BV*, *Air Products Nederland BV* (toliau – *Air Products*), *Boc Group plc* (toliau – BOC), *Hydrogas Holland BV*, *Messer Nederland BV* (toliau – *Messer*) ir *Westfalen Gassen Nederland BV* (toliau – *Westfalen*), taip pat veikiančių pramoninių ir medicininių dujų rinkoje, patalpose atliko patikrinimus.

- 3 Pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį pateikusi minėtoms bendrovėms prašymus pateikti informaciją Komisija 2001 m. liepos 9 d. aštuonioms įmonėms, veikiančioms nagrinėjamame sektoriuje, tarp jų ir ieškovei, išsiuntė pranešimą apie kaltinimus.
- 4 Savo atsakyme ieškovė neginčijo pranešime apie kaltinimus nurodytų faktinių aplinkybių. Likvidavus *AGA Gas*, šios patronuojanti bendrovė AGA AB iš esmės atsakė į minėtą pranešimą savo buvusios antrinės bendrovės vardu ir tiesiogiai pareiškė prisiimanti atsakomybę už pastarosios padarytus pažeidimus.
- 5 Apklauius atitinkamas įmones 2002 m. liepos 24 d. Komisija priėmė Sprendimą 2003/207/EB dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį (byla COMP/E-3/36.700 – Pramoninės ir medicininės dujos) (OL L 84, 2003, p. 1, toliau – sprendimas).
- 6 Apie sprendimą ieškovei ir AGA AB, kaip *AGA Gas* teisių perėmėjai, buvo pranešta 2002 m. liepos 29 dieną.

7 Sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatyta:

„1 straipsnis

AGA AB, Air Liquide BV, (*Air Products*), (BOC), (*Messer*), *Hoek Loos (NV)*, (*Westfalen*) tęstiniais susitarimais ir (arba) suderintais veiksmais Nyderlandų pramoninių ir medicininių dujų sektoriuje pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį.

Pažeidimas truko:

- AGA AB atveju: nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn.,
- *Air Liquide BV* atveju: nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn.,
- (*Air Products*) atveju: nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn.,
- (BOC) atveju: nuo 1994 m. birželio mėn. iki 1995 m. gruodžio mėn.,
- (*Messer*) atveju: nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn.,
- *Hoek Loos (NV)* atveju: nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn.,
- (*Westfalen*) atveju: nuo 1994 m. kovo mėn. iki 1995 m. gruodžio mėnesio.

<...>

II - 1894

3 straipsnis

Už 1 straipsnyje nurodytus pažeidimus skiriamos tokios baudos:

- AGA AB – 4,15 mln. eurų,
- *Air Liquide BV* – 3,64 mln. eurų,
- (*Air Products*) – 2,73 mln. eurų,
- (BOC) – 1,17 mln. eurų,
- (*Messer*) – 1 mln. eurų,
- *Hoek Loos (NV)* – 12,6 mln. eurų,
- (Westfalen) – 0,43 mln. eurų.“

⁸ Apskaičiuodama baudas Komisija sprendime taikė Baudų nustatymo metodo gairėse, remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi (OL C 9 1998, p. 3, toliau – gairės), numatytą metodą ir Pranešimą dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais 96/C 207/04 (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo).

- 9 Taip ieškovei buvo nustatyta 14 mln. eurų pagrindinė bauda, apskaičiuota remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme (sprendimo 438 konstatuojamoji dalis).
- 10 Komisija sprendime ieškovės atveju nenustatė nei sunkinančios nei lengvinančios aplinkybės.
- 11 Galiausia Komisija „labai sumažino“ pinigines baudos dydį taikydama pranešimo dėl bendradarbiavimo D punktą. Taip Komisija ieškovės baudą, kuri jai būtų buvusi paskirta jei nebendradarbiautų, sumažino 10 %, šiai neginčijus pranešime apie kaltinimus išdėstytų faktinių aplinkybių (sprendimo 454, 457–459 konstatuojamosios dalys).
- 12 2002 m. spalio 4 d. *Westfalen* pateikus ieškinį Pirmosios instancijos teismui (byla T-303/02) Komisija nurodė padariusi vertinimo klaidą dėl šios įmonės pažeidimo trukmės.
- 13 Todėl 2003 m. balandžio 9 d. Komisija priėmė Sprendimą 2003/1355/EB, iš dalies keičiantį sprendimą (OL L 123, p. 49). Šiame pataisytame sprendime Komisija pripažino netinkamai nustačiusi *Westfalen* pažeidimo pradžios datą – 1994 m. kovą.

- 14 Taip pat ji pataisyto sprendimo 1 straipsnyje nurodė, kad *Westfalen* tęstiniais susitarimais ir (arba) suderintaisiais veiksmais Nyderlandų pramoninių ir mediciniinių dujų sektoriuje pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį ne nuo 1994 m. kovo mėn., o nuo 1994 m. spalio mėn. iki 1995 m. gruodžio mėn. Pakeisto sprendimo 3 straipsnis numato 0,43 mln. eurų baudos sumažinimą iki 0,41 mln. eurų.

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 15 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2002 m. spalio 7 dieną.
- 16 Kadangi nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas penktosios kolegijos pirmininku, kuriai, atsižvelgiant į tai, ir buvo priskirta ši byla.
- 17 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnį paprašė Komisijos pateikti tam tikrą dokumentą.
- 18 Šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo klausimus buvo išklaustyti per 2006 m. sausio 19 d. posėdį.

19 Ieškovė pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimo 3 straipsnį tiek, kiek jis yra su ja susijęs,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, teisingai ir labai sumažinti paskirtos baudos dydį,
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas „įskaitant palūkanas, t. y. išlaidas, susijusias su banko garantija“.

20 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

Dėl ieškinio apimties

21 Ieškovė nurodo iš esmės neginčijanti Komisijos sprendimo I dalies E punkte išdėstytų faktinių aplinkybių nei II dalies D punkte pateikto jų teisinio įvertinimo,

II - 1898

bet vis dėlto primena, kad inkriminuojami susitarimai buvo susiję tik su dalimi pramoninių ir medicininių dujų rinkos.

- 22 Ji patikslina taip pat neginčijanti sprendimo 412–448 konstatuojamose dalyse nurodytų skirtingų baudų apskaičiavimo etapų, argumentų, susijusių su pažeidimo sunkumu ir trukme bei atskirų įmonių dalyvavimu, tačiau nesutinka su galutiniu šio apskaičiavimo rezultatu, kuris rodo neproporcingumą tarp jai ir kitoms įmonėms, ypač AGA AB, paskirtos baudos.
- 23 Šiuo klausimu ieškovė kelis kartus pažymi, kad jai paskirta bauda pirmiausia yra daugiau nei tris kartus didesnė už AGA AB paskirtą galutinę baudą, nors, kaip nurodo pati Komisija, ji kartelyje dalyvavo taip pat ir tiek pat laiko kaip ir *AGA Gas* ir, antra, kad jos bauda sudaro 50 % bendros šioje byloje paskirtų baudų sumos, ir tai yra visiškai neproporcinga jos rinkos daliai ar jos dalyvavimui darant pažeidimą.
- 24 Ieškovė tvirtina, kad Komisija, įgyvendindama savo diskreciją, taigi neribojama nei faktiškai, nei teisiškai, apskaičiuodama baudas, konkrečiai kalbant, taikydama atitinkamos įmonės 10 % apyvartos ribos taisyklę, numatytą Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje, panaudojo tam tikrus skaičiavimo būdus. Tačiau ieškovė mano, kad šie skaičiavimo būdai lėmė akivaizdžiai neproporcingas baudas jai ir kitoms įmonėms. Taip Komisija pažeidė Reglamento Nr. 17 15 straipsnį ir EB 253 straipsnį bei vienodo požiūrio, proporcingumo ir savavališkumo draudimo principus, o tai pateisina sprendimo 3 straipsnio panaikinimą.

- 25 Ieškovė nurodo, kad šiuo ieškiniu nesiekama ginčyti Komisijos paskirtų baudų kitoms kartelyje dalyvavusios įmonėms. Ieškovė netvirtina, kad kitų įmonių naudai Komisijos pasirinktas skaičiavimo būdas yra neteisingas ar nepateisinamas, nors tokių abejonių ir gali kilti, tačiau ji tvirtina, kad apskaičiuodama jos baudos dydį Komisija turėjo taikyti tą patį skaičiavimo būdą.
- 26 Be to, neatsižvelgiant į anksčiau išdėstytus teisinius argumentus, ieškovė tvirtina, kad jos atžvilgiu nepalankus labai didelis baudų skirtumas yra neteisingas ir prašo Pirmosios instancijos teismo pasinaudoti jam EB 229 straipsniu suteikta neribota jurisdikcija bei gerokai sumažinti jai paskirtos baudos dydį.
- 27 Komisija nurodo, kad neprieštaraudama nustatant baudą jos naudotiems apskaičiavimo veiksams, ieškovė apribojo savo ieškinio dalyką prieštaravimu dėl jai ir kitiems kartelio dalyviams paskirtų baudų palyginimo ir todėl, atskirai vertinant, pripažino jai skirtą baudą. Ieškovės pareikštas ieškinys ginčija kitų įmonių baudų sumažinimą pritaikius 10 % ribą.

Dėl prašymo panaikinti sprendimo 3 straipsnį

— Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimu

- 28 Ieškovė tvirtina, kad iš sprendimo matyti, jog ji su *AGA Gas* yra visiškai vienodoje padėtyje dviejų kriterijų, kurie pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį turi lemti

baudų dydį, t. y. pažeidimo sunkumą ir trukmę. Šiuo klausimu ji nurodo, kad Komisija neteisingai tvirtina, kad jos rinkos dalis yra gerokai didesnė nei *AGA Gas*. Būtent pastaroji bendrovė yra didžiausia tam tikrų dujų tipų, pavyzdžiui, suskystintų dujų gamintoja.

- 29 Kadangi ieškovė ir *AGA Gas* dalyvavimo darant pažeidimą atžvilgiu yra panašiose situacijose, Komisija neteisingai pritaikė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, nustatydamą labai skirtingas baudas šioms dviem bendrovėms ieškovės nenaudai. Ieškovė nurodo, kad ir koks būtų Komisijos naudojamas metodas byloje taikant pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijus, galutinis rezultatas turi juos atitikti.
- 30 Ieškovė tvirtina, kad Komisija šioje byloje neteisingai pritaikė sunkumo kriterijų, kurio vertinimas reikalauja atsižvelgti į atgrasantį poveikį. Ji pabrėžia, kad jai, palyginti mažai įmonei, buvo paskirta didelė bauda, o kitoms įmonėms – antrinėms pasaulinio dydžio įmonių bendrovėms – buvo skirtos gerokai mažesnės baudos, o tai prieštarauja siekiamam atgrasančiam poveikiui.
- 31 Ji nurodo, kad duomenys, į kuriuos Komisija atsižvelgė, jog pasiektų ginčijamą rezultatą, susiję su sprendimo adresatų, apyvartos, kuriai taikytina 10% riba ir tvarkos, pagal kurią buvo taikoma ši riba bei pranešimo dėl bendradarbiavimo nuostatos, pasirinkimu, nepaaiškina ir nepateisina tokio didelio skirtumo tarp jai paskirtos baudos ir *AGA AB* galutinės baudos.

- 32 Pirmiausia ieškovė tvirtina, kad Komisijos pozicija pasirenkant įmones sprendimo adresates yra sunkiai suprantama. Ji pažymi, kad tam tikrų įmonių (BOC ir *Hoek Loos*) atveju sprendimas buvo skirtas patronuojančiai bendrovei, o kitų įmonių (*Air Products*, *Air Liquide* ir AGA AB) atveju – Nyderlandų antrinei bendrovei, nors pastarųjų trijų ūkio subjektų atveju Komisija pranešime apie kaltinimus nurodė, kad daugiau ar mažiau į pažeidimą buvo įtrauktos ir patronuojančios bendrovės. Toks nuomonės pakeitimas sprendime liko nepaaiškintas.
- 33 Atsakydama į Komisijos teiginį, kad ji gali pasirinkti sprendimo paskirti baudas adresatus, ieškovė nurodo, kad klausimą, ar tokia pozicija atitinka teismų praktiką, ji palieka „atvirą“, bet pažymi, kad 1999 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Aristrain prieš Komisiją* (T-156/94, Rink. p. II-645), kurį nurodo atsakovė, susijęs su santykiais tarp dviejų to paties lygio tai pačiai grupei priklausančių bendrovių.
- 34 Ieškovė tvirtina, kad bendrovės, kuriai skirtas sprendimas, pasirinkimas turi įtakos 10 % ribos taikymui. Šiuo klausimu ji stebisi, kad pripažinusi AGA AB atsakinga už savo antrinės bedrovės *AGA Gas* veiksmus, Komisija 10 % ribą taikė šios antrinės bendrovės apyvartai, o ne bendrai AGA AB apyvartai.
- 35 Antra, dėl apyvartos, į kurią reikia atsižvelgti taikant 10 % ribą, ieškovė nurodo, kad Komisija neteisingai tvirtina, jog sprendimo adresato pasirinkimas lemia įmonės apyvartą, kuriai taikytina 10 % riba.
- 36 Pagal teismų praktiką ši 10 % riba taikytina atitinkamos įmonės pasaulinei apyvartai (1985 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Krupp prieš Komisiją*,

183/83, Rink. p. 3609). Jeigu Komisija galėtų laisvai adresuoti sprendimą dėl baudų skyrimo bendrovių, veikiančių pasauliniu lygiu, nacionalinėms antrinėms bendrovėms, o 10 % ribą susieti su šių antrinių bendrovių apyvarta, minėtos teismų praktikos nebūtų paisoma.

- 37 Be to, ieškovė tvirtina, kad įmonės sąvoka Bendrijos konkurencijos teisėje yra ekonominė, o ne teisinė sąvoka. Ji apima įmonių grupę. Todėl tai, kad sprendimas dėl baudos skyrimo adresuotas antrinei bendrovei, ieškovės nuomone, nedraudžia, kad 10 % riba būtų taikoma bendrai grupės, kuriai priklauso antrinė bendrovė, apyvartai (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *HEB ir kt. prieš Komisiją*, T-9/99, Rink. p. II-1487, 528 ir 529 punktai).
- 38 Teikiant pirmenybę kitai koncepcijai, baudos dydis priklausytų nuo įmonės veiklos paskirstymo tarp atskirų bendrovių, turint omenyje, kad daugelis tarptautinių įmonių, pavyzdžiui, *Air Products* ir *Air liquide* vykdo savo veiklą per įvairias nacionalines bendroves. Taip Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies taikymas tampa neobjektyvus ir atgrasančio poveikio turinys įgyja savavališkumo pobūdį.
- 39 Trečia, dėl tvarkos, kuria remiantis turėtų būti taikoma 10 % riba ir pranešimo dėl bendradarbiavimo nuostatos, ieškovė nurodo, kad prieš taikydama pranešimą dėl bendradarbiavimo Komisija, atsižvelgdama į 10 % ribą, sumažino *AGA Gas* baudą nuo 14 iki 5,54 mln. eurų. Pritaikius 25 % sumažinimą pagal minėtą pranešimą, *AGA AB* buvo paskirta 4,15 mln. eurų galutinė bauda už jos antrinės bendrovės veiksmus.

40 Tačiau ir teisės aktų leidėjas, ir teismų praktika (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 287–289 punktai) 10 % ribą pripažįsta galutine baudos riba, taikytina kaip paskutinis kriterijus. Bet kuriuo atveju Komisijos pasirinkta tvarka nepateisinama jokių privalomu būtinumu.

41 Ieškovė nurodo, kad jei Komisija būtų laikiusis baudų apskaičiavimo taisyklių taikymo tvarkos, AGA AB būtų paskirta 5,54 mln. eurų bauda, o tai – palyginti su ieškovei skirta 12,6 mln. eurų bauda – vis tiek yra nepateisinamas skirtumas.

42 Ji apibendrina nurodydama, kad nėra privalomų veiksnių ar objektyvaus būtinumo, kurie galėtų paaiškinti didelį skirtumą tarp jai paskirtos baudos ir kitoms įmonėms, pirmiausia AGA AB, paskirtų baudų. Taigi Komisija neteisingai taikė pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijus bei pažeidė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį „nes ji nepateikė įtikinamų tokio taikymo argumentų“.

43 Komisija prašo atmesti pirmą ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

— Dėl antrojo pagrindo, pagrįsto vienodo požiūrio, proporcingumo ir savavališkumo draudimo principų pažeidimu

44 Ieškovė tvirtina, kad ir koks būtų metodas, kuriuo remdamasi Komisija apskaičiuoja skirtingų įmonių baudas konkurencijos bylose, ji visada turi užtikrinti, kad šio

apskaičiavimo galutinis rezultatas atitiktų minėtus bendruosius Bendrijos teisės principus, o to nėra šioje byloje.

45 Pirmiausia ji tvirtina, kad taip skirtingai vertindama dvi įmones, kurios, kaip ji pati pripažįsta, vienodai dalyvavo darant pažeidimą, Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą. Ji priduria, kad 10 % ribos taikymas negali objektyviai pateisinti tokio didelio skirtumo tarp paskirtų baudų dydžio, ir daro nuorodą į savo argumentus dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo.

46 Antra, ieškovė tvirtina, kad labai didelė jai paskirta bauda, palyginti su kitoms įmonėms paskirtomis baudomis, taip pat pažeidžia proporcingumo principą. Sprendime Komisija pati nurodė, kad ieškovė ir *AGA Gas* buvo tokioje pačioje situacijoje dviejų kriterijų, naudojamų apskaičiuojant baudą, t. y. pažeidimo sunkumo ir trukmės, atžvilgiu. Todėl ieškovė mano, kad jei kitos taisyklės taikymas lemia žymų baudos sumažinimą tik vienai įmonei, antrajai įmonei nustatyta bauda nėra proporcinga jos skyrimu siekiamam tikslui. Ji taip pat daro nuorodą į argumentus dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo.

47 Trečia, ieškovė nurodo, kad didelis skirtumas tarp jai paskirtos baudos ir kitoms įmonėms paskirtų baudų pažeidžia savavališkumo draudimą. Neįmanoma tvirtinti, kad Komisija galėjo priimti šį sprendimą elgdamasi rūpestingai. Ji taip pat daro nuorodą į argumentus dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo.

48 Komisija prašo atmesti antrą ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl prašymo sumažinti baudos dydį

49 Papildomai ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo pasinaudojant jam EB 229 straipsniu suteikta neribota kompetencija patikrinti, ar ieškovei paskirtos baudos dydis yra tinkamas.

50 Būdas, kaip Komisija taikė 10 % ribą, lėmė unikalią situaciją, kai mažai įmonei, pavyzdžiui, ieškovei, kuri veikia tik nacionaliniame lygmenyje, buvo paskirta gerokai didesnė bauda nei įmonių grupių, kurios veikia pasauliniame lygmenyje, ir kurių apyvarta yra kur kas didesnė nei ieškovės, antrinėms įmonėms. Tokia situacija prieštarauja siekiamam atgrasančiam poveikiui.

51 Ieškovė ginčija skaičius, kuriuos pateikė Komisija atsiliepime į ieškinį, ir primena, kad turi būti laikoma bendrovės *Linde*, kurios antrinė bendrovė ji yra, visiškai atskira įmone.

52 Ji pabrėžia, kad nors, kaip teigia Komisija, jai paskirta bauda sudaro 3 % jos bendros apyvartos Nyderlanduose, šis skaičius susijęs su visa jos veikla, įskaitant neišpilstytų dujų pardavimą (du kartus didesnį nei apyvarta iš dujų balionų ir suskystintų dujų pardavimo) ir medicininių dujų pardavimą. Be to, palyginus apyvartą atitinkamoje rinkoje ir baudos dydį iki susitarimo dėl bendradarbiavimo pritaikymo matyti didelis

skirtumas tarp ieškovės ir *AGA Gas* baudų. Ieškovei paskirtos sankcijos neadekvatumą taip pat parodo tai, kad jos bauda sudaro 50 % bendros visų baudų sumos, nors ieškovė nagrinėjamu laikotarpiu geriausiai atveju užėmė trečdalį rinkos.

- 53 Komisija tvirtina, kad apyvartos atitinkamoje rinkoje palyginimas su bauda iki pranešimo dėl bendradarbiavimo pritaikymo turi prasmę tik tuomet, jei šis palyginimas susijęs su pradiniu baudos dydžiu iki individualių padidininimų ir sumažinimų. Toks palyginimas rodo, kad ieškovė nebuvo vertinama pernelyg griežtai, o veikiau – atvirkščiai. Ji nurodo, kad ieškovei paskirtos baudos dydis yra tinkamas ir nėra reikalo jo mažinti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Pirminės pastabos

- 54 Pirmiausia reikia pažymėti, kad grįsdama pirmąjį savo ieškinio pagrindą ieškovė vienu metu nurodo materialinės normos ir procesinės normos pažeidimą, šiuo atveju atitinkamai Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir EB 253 straipsnio dėl pareigos motyvuoti pažeidimą.
- 55 Apibendrinama savo argumentus dėl pirmojo panaikinimo pagrindo, ieškovė ieškinyje tvirtina, kad Komisija klaidingai taikė pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijus bei pažeidė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį „nes nepateikė įtikinamų tokio taikymo argumentų“.

- 56 Iš šios formuluotės, ir ypač iš žodžio „įtikinamų“, matyti, kad, konkrečiai kalbant, ieškovės kaltinimas pateiktas ne dėl motyvavimo stokos ar nepakankamo motyvavimo, kurie lemia esminius procedūrinius pažeidimus EB 230 straipsnio prasme, o dėl sprendimo nepagrįstumo, taigi dėl šio akto materialinio teisėtumo.
- 57 Be to, ieškovė pažymi, kad sprendimas daugelio įmonių (BOC ir jos pačios) atveju buvo skirtas patronuojančiai bendrovei, o kitų įmonių (*Air Products*, *Air Liquide* ir *AGA Gas*) atveju – antrinėms bendrovėms, nors pastarųjų trijų ūkio subjektų atveju Komisija pranešime apie kaltinimus nurodė, kad daugiau ar mažiau į pažeidimą buvo įtrauktos ir patronuojančios bendrovės. Ieškovė nurodo, kad šis nuomonės pakeitimas ieškinyje liko nepaiškintas.
- 58 Jei pastarasis tvirtinimas būtų laikomas kaltinimu dėl pareigos motyvuoti pažeidimą, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsnio reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo akto prigimtį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys žinotų, kuo pagrįstas priimtas aktas, o kompetentingas teismas galėtų atlikti teisminę kontrolę. Reikalavimą motyvuoti reikia vertinti atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems jis skirtas, arba kitų asmenų, su kuriais aktas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, interesą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad nurodant motyvus, būtų išnagrinėtos visos reikšmingos teisinės ir faktinės aplinkybės, nes į klausimą, ar akto priėmimo motyvai nurodyti pagal EB 253 straipsnio reikalavimus, reikia atsakyti atsižvelgiant ne tik į teisės akto turinį, bet ir į jo kontekstą bei nagrinėjamą dalyką reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

- 59 Šiuo atveju pirmiausia reikia pažymėti, kad sprendimas, nors priimtas ir paskelbtas kaip vienas sprendimas, yra kelių individualių sprendimų junginys, kuriuose kiekvienos įmonės, kuriai jis skirtas, atžvilgiu konstatuojamas teisės pažeidimo padarymas ir paskiriama bauda, ir antra, kad šio ginčo dalykas yra ieškovei sprendimo 3 straipsniu paskirtos baudos panaikinimas arba sumažinimas.
- 60 Taigi, jeigu vienas iš sprendimo adresatų nusprendžia pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, Bendrijos teismas turi nagrinėti tik tuos sprendimo elementus, kurie yra su juo susiję. Su kitais adresatais susijusios sprendimo dalys, kurios nėra ginčijamos, bylos dalykas yra tik tuo atveju, kai į Bendrijos teismą buvo kreiptasi juos išnagrinėti (1999 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, Rink. p. I-5363, 53 punktą).
- 61 Šioje byloje ieškovė nenurodo sprendimu jai inkriminuojamo pažeidimo motyvavimo stokos ar nepakankamo motyvavimo. Inkriminuojama paaiškinimų stoka gali turėti įtakos sprendimo teisėtumui tiek, kiek jis susijęs su trimis Nyderlandų antrinėmis bendrovėmis – *Air Products*, *Air Liquide* ir *AGA Gas*. Tačiau nei *Air Products* ir *Air Liquide*, kurios yra sprendimo adresatės, nei *AGA AB*, kuriai apie sprendimą buvo pranešta kaip *AGA Gas* teisių perėmėjai, nepareiškė ieškinio dėl sprendimo panaikinimo.
- 62 Kalbant apie ieškovės tvirtinimą, kad sprendimas neteisėtas dėl jo motyvavimo stokos dėl *Air Products* ir *Air Liquide* patronuojančių bendrovių, kurios nėra sprendimo adresatės ir kurioms nebuvo paskirtos sankcijos, vertinimo, reikia pažymėti, kad ieškovė negali remtis tokiu argumentu, kad išvengtų sankcijos, kuri jai buvo paskirta už EB 81 straipsnio pažeidimą, nes į teismą nebuvo kreiptasi dėl šių dviejų įmonių situacijos (žr. šiuo klausimu 1993 m. kovos 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt. prieš Komisiją*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85–C-129/85, Rink. p. I-1307, 197 punktą ir 1996 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Van Megen Sports prieš Komisiją*, T-49/95, Rink. p. II-1799, 56 punktą).

- 63 Galiausia reikia pastebėti, kad sprendimas bet kuriuo atveju yra pakankamai motyvuotas ieškovės atžvilgiu, nes pastaroji gali sužinoti priežastis, dėl kurių Komisija ją pripažino atsakingą už inkriminuojamą pažeidimą ir paskyrė baudą, neatsižvelgdama į kitų įmonių, nurodytų pranešime apie kaltinimus, tačiau kurioms nebuvo skirtas sprendimas, vertinimą. Taip pat Pirmosios instancijos teismas mano galįs patikrinti sprendimą, kiek jis susijęs su ieškovės situacija.
- 64 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad tiek, kiek ieškovės pateikti dokumentai gali būti suprantami kaip kaltinimas dėl pareigos motyvuoti, numatytos EB 253 straipsnyje, pažeidimo, šis kaltinimas turi būti atmestas.
- 65 Antra, yra svarbu pabrėžti, kad ieškovės pateiktų dokumentų analizė atskleidžia tam tikrą dviejų nurodytų ieškinio pagrindų dėl panaikinimo ir trijų kaltinimų dėl neteisingo Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje numatytų pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijų taikymo, sąsają. Du pirmieji kaltinimai pagrįsti paskirtos baudos neproporcingumu ir diskriminuojamu pobūdžiu. Didelė dalis ieškovės argumentų skirta galutinių baudų dydžių skirtumams, kuriuos ji nagrinėja ir ginčija lygindama savo situaciją su *AGA Gas* situacija bei atsižvelgdama į 10 % ribos taikymą. Grįsdama trečiąjį kaltinimą ieškovė nurodo, kad paskirta bauda neatitinka atgrasančio tikslo.
- 66 Taip pat reikia pažymėti, kad kaltinimus, pagrįstus paskirtos baudos neproporcingumu, jos diskriminuojančiu pobūdžiu ir neatitikimu atgrasančiam tikslui, ieškovė pateikia tiek grįsdama prašymą dėl sprendimo 3 straipsnio panaikinimo, tiek grįsdama papildomą prašymą Pirmosios instancijos teismui sumažinti baudą remiantis savo neribota jurisdikcija.

67 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti ieškovės argumentus dėl prašymo panaikinti arba sumažinti paskirtą baudą, išskiriant minėtus tris kaltinimus.

Dėl prašymo panaikinti arba sumažinti baudą

68 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nustatydamą atskiros baudos dydį Komisija naudojasi tam tikra diskrecija ir tai darydama neprivalo taikyti tikslios matematinės formulės (1995 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Martinelli prieš Komisiją*, T-150/89, Rink. p. II-1165, 59 punktas ir 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Mo och Domsjö prieš Komisiją*, T-352/94, Rink. p. II-1989, 268 punktas, patvirtinto išnagrinėjus apeliacinį skundą 2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Mo och Domsjö prieš Komisiją*, C-283/98 P, Rink. p. I-9855, 47 punktas). Tačiau Komisija turi atlikti vertinimą laikydamasi Bendrijos teisės, kuri apima ne tik Sutarties nuostatas, bet ir bendruosius teisės principus (2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 38 punktas).

69 Taip pat svarbu pažymėti, kad vertinant paskirtos baudos proporcingumą sunkumo ir trukmės, t. y. Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų, atžvilgiu taikoma to paties reglamento 17 straipsnyje įtvirtinta Pirmosios instancijos teismo visiška jurisdikcija dėl peržiūrėjimo.

70 Šioje byloje neginčytina, kad Komisija ieškovei skirtos baudos dydį nustatė pagal bendrą metodą, įtvirtintą gairėse.

- 71 Gairių 1 punkto pirmojoje pastraipoje yra nustatyta, kad pagrindinį baudos dydį lemia pažeidimo sunkumas ir trukmė, kurie yra vieninteliai kriterijai, numatyti Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje. Gairių 5 punkto a papunktyje bendrai pažymima, kad „galutinis baudos dydis, apskaičiuotas pagal šį metodą (pagrindinis dydis procentiniu pagrindu yra didinamas arba mažinamas dėl sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių), negali viršyti 10 % įmonių pasaulinės apyvartos, kaip nustatyta Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje“. Atitinkamai negalima teigti, kad gairėse peržengiamos šiame straipsnyje nustatyto teisinio bausmių pagrindo ribos (2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 250 ir 252 punktai).
- 72 Apibrėždama pradinius baudų dydžius pagal pažeidimo sunkumą, Komisija nustatė, kad nepaisant to, jog atitinkamos įmonės dalyvavo kainų kartelyje, minėtas pažeidimas atsižvelgiant į ribotą rinkos geografinę svarbą ir į tai, kad nagrinėjamas sektorius yra vidutinės ekonominės svarbos, turi būti kvalifikuojamas kaip sunkus, o ne kaip labai sunkus (sprendimo 423 ir 428 konstatuojamosios dalys).
- 73 Norėdama įvertinti kiekvienos kartelyje dalyvavusios įmonės specialius neteisėtus veiksmus ir jų realų poveikį konkurencijai, Komisija išskirstė atitinkamas įmones į keturias kategorijas pagal jų svarbą atitinkamoje rinkoje. Lygindama įmonių svarbą atitinkamoje rinkoje, Komisija manė esant tinkama pasiremti 1996 m. apyvarta minėtoje rinkoje (sprendimo 429–432 konstatuojamosios dalys).
- 74 Todėl, ieškovė ir *AGA Ga*, kaip pagrindiniai ūkio subjektai atitinkamoje rinkoje, buvo priskirtos pirmai kategorijai. *Air Products* ir *Air Liquide*, kurios yra vidutinio

dydžio ūkio subjektai šioje rinkoje, buvo priskirtos antrai kategorijai. *Messer* ir *BOC*, kurių svarba nagrinėjamoje rinkoje buvo pripažinta kaip „nežymi“, buvo priskirtos trečiai kategorijai. Ketvirtai kategorijai buvo priskirta *Westfalen*, kuri turi tik labai nedidelę šios rinkos dalį (sprendimo 431 konstatuojamoji dalis).

75 Remdamasi šiais argumentais, Komisija ieškovei ir *AGA Gas* nustatė vienodą pradinės baudos dydį, t. y. 10 mln. eurų, o *Air Products* ir *Air Liquide* buvo nustatyta 2,6 mln. eurų pagrindinė bauda, *Messer* ir *BOC* – 1,2 mln. eurų, *Westfalen* – 0,45 mln. eurų.

76 Dėl pažeidimo trukmės Komisija nustatė, kad pažeidimas buvo vidutinės trukmės (nuo vienerių iki ketverių metų) visų minėtų įmonių atveju, tačiau konstatavo, kad ieškovė, *AGA Gas*, *Air Products*, *Air Liquide* ir *Messer* EB 81 straipsnio 1 dalį pažeidė nuo 1993 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn., *BOC* – nuo 1994 m. birželio mėn. iki 1995 m. gruodžio mėn., o *Westfalen* – nuo 1994 m. spalio mėn. iki 1995 m. gruodžio mėnesio. Todėl pradinis baudos dydis ieškovei ir *AGA Gas* buvo padidintas 10 % už metus, t. y. 40 % (sprendimo 433 ir 434 konstatuojamosios dalys).

77 Pagrindinė bauda, apskaičiuota atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę, ieškovei ir *AGA Gas* sudarė 14 mln. eurų, *Air Products* ir *Air Liquide* – 3,64 mln. eurų, *Messer* – 1,68 mln. eurų, *BOC* – 1,38 mln. eurų, o *Westfalen* – 0,51 mln. eurų. Reikia pažymėti, kad Komisija nenustatė nei lengvinančios nei sunkinančios aplinkybės kartelyje dalyvavusių įmonių atžvilgiu, išskyrus *BOC* ir *Westfalen*, kurioms dėl ypač pasyvaus vaidmens darant pažeidimą pagrindinis baudos dydis buvo sumažintas 15 % (sprendimo 438–448 konstatuojamosios dalys).

- 78 Nors šiuo baudos dydžio apskaičiavimo etapu ieškovės ir *AGA Gas* padėtis buvo visiškai vienoda, vis dėlto ieškovei buvo paskirta 12,6 mln. eurų galutinė bauda, t. y. tris kartus didesnė nei *AGA AB* bauda (4,15 mln. eurų), sudaranti beveik 50 % bendros paskirtų baudų sumos.
- 79 Iš sprendimo matyti, kad šio sprendimo 78 punkte nurodytas skirtumas tarp paskirtų baudų dydžio pagrįstas dviem argumentais, t. y. pagrindinės baudos dydžio *AGA Gas* atžvilgiu sumažinimas nuo 14 iki 5,54 mln. eurų pritaikius 10 % ribą ir sumažinus jos baudą dar 25 % remiantis pranešimu dėl bendradarbiavimo, o ieškovės atveju bauda buvo sumažinta tik 10 % (sprendimo 450, 454–459 konstatuojamosios dalys).

— Dėl tariamo paskirtos baudos neproporcingumo

- 80 Ieškovė pabrėžia, kad jai paskirta galutinė bauda yra tris kartus didesnė už *AGA AB* skirtą galutinę baudą ir sudaro beveik 50 % bendros Komisijos sprendimu paskirtų baudų sumos, o tai yra visiškai neproporcinga jos dalyvavimui darant pažeidimą ar turimai rinkos daliai, kuri nagrinėjamu laikotarpiu sudarė geriausiu atveju trečdalį nagrinėjamos rinkos.
- 81 Šis teiginys prieštarauja ieškovės pateiktiems dokumentams. Ieškinyje ieškovė aiškiai nurodė, kad ji neginčija sprendimo 412–448 konstatuojamosiose dalyse Komisijos

aprašytų skirtingų baudų apskaičiavimo etapų, argumentų, susijusių su pažeidimo sunkumu ir trukme bei atskirų įmonių dalyvavimu (žr. šio sprendimo 22 punktą).

- 82 Tačiau galutinis baudos dydis yra Komisijos, remiantis minėtomis gairėmis ir tam tikrais atvejais pranešimu dėl bendradarbiavimo, atliktų skaičiavimų rezultatas.
- 83 Be to, tvirtinimas dėl ieškovei paskirtos galutinės baudos neproporcingumo, palyginti su bendra paskirtų baudų suma, atsižvelgiant į pirmą inkriminuojamą veiksnių dėl ieškovės individualaus dalyvavimo padarant pažeidimą, yra visiškai nepagrįstas.
- 84 Dėl antro veiksnio, pagrįsto atsižvelgimu į įmonės svarbą atitinkamoje rinkoje, pirmiausia reikia priminti, kad Komisija, nustatydamą baudos dydį pagal nagrinėjamo pažeidimo sunkumo laipsnį ir trukmę, tuo atveju, kai skiriama bauda kelioms tą patį pažeidimą padariusioms įmonėms, neprivalo užtikrinti, kad galutinės šioms įmonėms skirtos baudos atskleistų visus su jų bendra apyvarta arba apyvarta atitinkamoje produkto rinkoje susijusius skirtumus (šio sprendimo 71 punkte minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 312 punktas).
- 85 Taip pat reikia pažymėti, kad galutinis baudos dydis nėra, *a priori*, tinkamas elementas nustatyti galimą baudos neproporcingumą kartelio dalyvių reikšmės atžvilgiu. Iš tikrųjų galutinio baudos dydžio nustatymas priklauso nuo įvairių aplinkybių, susijusių su individualiu atitinkamos įmonės elgesiu, o ne su jos rinkos dalimi ar apyvarta, pavyzdžiui, nuo pažeidimo trukmės, sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių ir atitinkamos įmonės bendradarbiavimo laipsnio.

- 86 Tačiau pradinis baudos dydis šioje byloje yra tinkamas veiksnys, siekiant įvertinti galimą baudos neproporcingumą kartelio dalyvių reikšmės atžvilgiu.
- 87 Iš tikrųjų, kaip jau buvo pažymėta, Komisija sprendime, norėdama įvertinti konkrečią kiekvienos kartelyje dalyvavusios įmonės reikšmę ir kartu realų jų neteisėto elgesio poveikį konkurencijai, suskirstė atitinkamas įmones į keturias kategorijas, būtent pagal jų svarbą atitinkamoje rinkoje. Kadangi ieškovė ir *AGA Gas* buvo pripažintos pagrindiniais ūkio subjektais atitinkamoje rinkoje, jos buvo priskirtos pirmai kategorijai.
- 88 Šiuo klausimu Komisija rėmėsi 1 lentelės, esančios sprendimo 75 konstatuojamoje dalyje, trečio stulpelio duomenimis:

Įmonės	Sprendimo adresatų 2001 m. bendra apyvarta (eurais)	Apyvarta Nyderlandų dujų balionų ir suskystintų dujų sektoriuje (eurais) ir numanomos rinkos dalys 1996 m.
Hoek Loos [NV]	470 648 000	71 400 000 (39,7 %)
AGA Gas BV ¹	55 479 000 ²	49 200 000 (27,4 %)
(Air Products)	110 044 000	18 600 000 (10,4 %)
Air Liquide BV	60 720 000	12 900 000 (7,2 %)
(Messer)	11 275 000	8 200 000 (4,4 %)
(BOC)	6 690 905 000	6 800 000 (3,8 %)
(Westfalen)	5 455 000	2 600 000 (1,5 %)

¹ 2001–2002 m. likvidavus *AGA Gas BV*, AGA AB perėmė atsakomybę už pastarosios veiksmus, taigi jai ir buvo skirtas sprendimas.

² 2000 m. yra paskutiniai pilni ūkiniai metai, už kuriuos turimi duomenys apie *AGA Gas BV* apyvartą.

- 89 Reikia pažymėti, kad *AGA Gas* apyvarta atitinkamoje rinkoje ir rinkos dalis buvo gerokai mažesnės nei ieškovės. Tačiau, nepaisant to, kad ieškovės apyvarta buvo 40 % didesnė už *AGA Gas* apyvartą, šios dvi įmonės buvo priskirtos tai pačiai kategorijai ir pradinis baudos dydis jų atveju buvo 10 mln. eurų, o tai objektyviai gali būti laikoma palankiau ieškovei. Be to, nors ir keldama klausimą dėl to, kaip buvo apskaičiuota *AGA Gas* apyvarta, ieškovė nepateikia jokių nuorodų, leidžiančių paneigti šio sprendimo 88 punkte pateiktoje lentelėje išdėstytus skaičius.
- 90 Ieškovė bando sumažinti savo reikšmę lygindama savo rinkos dalis su didesnėmis *AGA Gas* rinkos dalimis tam tikruose – t. y. tam tikrų dujų rūšių – atitinkamos rinkos subsegmentuose ir daro nuorodą į sprendimo 3 (dujų balionai) ir 4 (suskystintos dujos) lentelių (77 ir 78 konstatuojamosios dalys) duomenis. Vis dėlto, kaip teisingai pažymi Komisija, šis palyginimas nėra reikšmingas vertinant dviejų atitinkamų įmonių reikšmę, nes rinkos dalys, nurodytos sprendimo 1 lentelėje, atitinka įvairių subsegmentų svertinius vidurkius ir leidžia tinkamai įvertinti santykinę dviejų įmonių reikšmę.
- 91 Iš tikrųjų svarbu pažymėti, kad ieškovė savo pateiktuose dokumentuose nurodo į savo ir *AGA Gas* situacijų panašumą ir tvirtina, kad iš sprendimo 1 lentelės matyti, jog jos dujų balionų ir suskystintų dujų apyvarta prilygsta *AGA Gas* apyvartai, ir todėl Komisija teisingai abi įmones priskyrė tai pačiai kategorijai.
- 92 Ieškovės apyvartos ir jos rinkos dalies dydis paaiškina ir pateisina pradinį baudos dydį, beveik keturis kartus didesnį už nustatytą antros kategorijos įmonėms ir

daugiau nei aštuonis kartus didesnę už nustatytą trečios kategorijos įmonėms. Be to, santykis tarp sprendimo 1 lentelėje nurodytų įmonių apyvartos atitinkamoje rinkoje ir Komisijos nustatytų pradinių baudų dydžių kiekvienai iš šių įmonių nerodo neadekvataus ieškovės vertinimo, nes pradinis baudų dydis ieškovės atveju sudaro 14 % apyvartos atitinkamoje rinkoje, o *AGA Gas* atveju – 20,3 %, *Air Products* – 13,98 %, *Air Liquide* – 20,2 %, *Messer* – 14,6 %, *BOC* – 17,6 % ir *Westfalen* – 17,3 %.

- 93 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad ieškovei paskirta galutinė bauda sudaro beveik 50 % bendros Komisijos paskirtų baudų sumos, neleidžia daryti išvados, kad minėta bauda yra neproporcinga, nes pradinis jos dydis, vertinant kiekvienos įmonės reikšmę atitinkamoje rinkoje Komisijos pasirinktais kriterijais, yra pateisinamas (žr. šiuo klausimu šio sprendimo 40 punkte minėto sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją* 304 punktą).
- 94 Pastarasis vertinimas taip pat pagrindžia ieškovės argumento dėl jos palyginimo su *AGA Gas* santykio tarp apyvartos atitinkamoje rinkoje ir baudos dydžio prieš pritaikant pranešimą dėl bendradarbiavimo, atmetimą.
- 95 Be to, reikia pažymėti, kad *AGA Gas* baudos dydžio sumažinimas prieš pritaikant pranešimą dėl bendradarbiavimo nuo 14 mln. eurų iki 5,54 mln. eurų, nesumažinant ieškovės 14 mln. eurų baudos, paaiškinamas 10 % riba ir, kaip tai bus parodyta toliau, nėra susijęs su jokių diskriminaciniu požiūriu į ieškovę.

— Dėl tariamai diskriminacinio paskirtos baudos pobūdžio

- 96 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką vienodo požiūrio principas yra pažeidžiamas, kai panašios situacijos yra vertinamos skirtingai arba skirtingos situacijos yra vertinamos vienodai, išskyrus atvejus, kai toks vertinimas gali būti objektyviai pateisinamas (1984 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sermide*, 106/83, Rink. p. 4209, 28 punktas ir 1990 m. birželio 28 d. Sprendimo *Hoche*, C-174/89, Rink. p. I-2681, 25 punktas; 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB de Eendracht prieš Komisiją*, T-311/94, Rink. p. II-1129, 309 punktas).
- 97 Nors ieškovė apskritai ginčija skirtumą tarp jai paskirtos baudos ir kitoms kartelyje dalyvavusioms įmonėms paskirtų baudų, bet grindžia savo kaltinimą dėl tariamai ją diskriminuojančios baudos pateikdama argumentus, susijusius tik su *AGA Gas* situacijos vertinimu. Taip ieškovė tvirtina buvusi tokioje pačioje padėtyje, kiek tai susiję su pažeidimo sunkumu ir trukme, tik *AGA Gas* atžvilgiu.
- 98 Iš sprendimo matyti, kad iš tikrųjų Komisijos nustatytas pagrindinis baudos dydis, apskaičiuotas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę, buvo vienodas tik ieškovės ir *AGA Gas* atveju, tačiau galiausia ji ieškovei paskyrė tris kartus didesnę baudą nei bauda, paskirta *AGA AB* už jos antrinės bendrovės veiksmus.
- 99 Ieškovė tvirtina, kad Komisija, įgyvendindama savo diskrecija, naudojo tam tikrus baudų apskaičiavimo būdus, konkrečiai kalbant, taikė 10% ribą, dėl kurios gautas rezultatas ginčytinas. Ieškovė mano, kad nėra akivaizdžių veiksnių, kurie galėtų paaiškinti labai didelį skirtumą tarp jai ir *AGA AB* paskirtos baudos.

- 100 Kaip jau buvo nurodyta, minėtas skirtumas paaiškintinas *AGA Gas* baudos dydžio sumažinimu pritaikius 10 % ribą ir, remiantis pranešimu dėl bendradarbiavimo, sumažinus pastarosios įmonės baudą papildomai 25 %, o ieškovės – tik 10 %.
- 101 Ieškovė savo pateiktuose dokumentuose nepateikė jokių pastabų dėl sąlygų, kuriomis remdamasi Komisija taikė minėtą pranešimą jos ir kitų nagrinėjamų įmonių atžvilgiu.
- 102 Nors Komisija, atsižvelgdama į kiekvienos bylos aplinkybes, gali sumažinti baudas remdamasi pranešimu dėl bendradarbiavimo, o tam yra taikoma Pirmosios instancijos teismo kontrolė, vis dėlto ji privalo laikytis 10 % ribos. Priešingai nei tvirtina ieškovė, Komisija neturi diskrecijos dėl 10 % ribos taikymo, kuri susijusi tik su apyvartos dydžiu, kaip numatyta Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje. Kaip pabrėžė generalinis advokatas A. Tizzano savo išvadoje dėl 71 punkte minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* (Rink. p. I-5439, 125 punktas), „riba iš esmės yra absoliuti, taikoma automatiškai, kai tik pasiekiamas nustatytas slenkstis ir neatsižvelgiant į kitus vertinimo kriterijus“.
- 103 Taigi diskriminuojantis, kaip nurodo ieškovė, gali būti tik apyvartos nustatymas Komisijos sprendime.
- 104 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką apyvarta Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies prasme suprantama kaip bendra atitinkamos įmonės apyvarta, nes tik ji suteikia apytikslią informaciją apie šios įmonės dydį ir įtaką rinkai (1983 m. birželio 7 d. Sprendimo *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80–103/80,

Rink. p. 1825, 119 punktas ir šio sprendimo 71 punkte minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 181 punktą; 1994 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dunlop Slazenger prieš Komisiją*, T-43/92, Rink. p. II-441, 160 punktą).

105 Šioje byloje Komisija nusprendė, kad sprendimo I dalyje išdėstytos aplinkybės įrodo, jog ieškovė tiesiogiai dalyvavo draudžiamuose susitarimuose dėl medicininių ir pramoninių dujų Nyderlanduose ir jog dėl to ji atsakinga už šiuos pažeidimus bei yra sprendimo adresatė (sprendimo 396 konstatuojamoji dalis).

106 Be to, iš sprendimo matyti, kad bendra ieškovės apyvarta 2001 m. buvo 470 648 000 eurų (sprendimo 1 lentelė), o jai nustatytas pagrindinis baudos dydis, apskaičiuotas pagal gaires, buvo 14 000 000 eurų. Akivaizdu, kad pastaroji suma yra gerokai mažesnė už minėtą ribą, kuri dėl to ir negalėjo būti taikoma.

107 Tačiau, atlikusi skaičiavimus pagal Gaires, Komisija *AGA Gas* nustatė 14 mln. eurų baudą, t. y. akivaizdžiai didesnę nei 10 % atitinkamos įmonės bendros apyvartos, kuri 2000 m. (paskutiniai pilni ūkiniai metai, už kuriuos turimi duomenys apie *AGA Gas* apyvartą) buvo 55 479 000 eurų, riba. Tai paaiškina, kodėl bauda buvo sumažinta iki didžiausios leistinos ribos, t. y. iki 5,54 mln. eurų. Atsižvelgiant į bendrą 11,275 mln. eurų *Messer* apyvartą, pritaikius 10 % ribą, jos bauda buvo sumažinta iki 1,12 mln. eurų.

- 108 Be to, kad ieškovė neginčijo atsakovės nustatytos jos bendros apyvartos sumos, ji neįrodė ir net neteigė, kad antikonkurenciniai veiksmai, kuriais ją kaltina Komisija, turėjo būti priskirti kitai įmonei, ir kad ji nepažeidė EB 81 straipsnio. Ieškovė, kuriai buvo skirtas pranešimas apie kaltinimus, tvirtina, kad, nepaisant to, jog 1992 m. 58 %, o 1995 m. – 65 % jos įstatinio kapitalo valdė bendrovė *Linde*, ji didžiąja dalimi galėjo pati nustatyti savo verslo politiką, ir kad tarp jų nebuvo grupės santykių teismų praktikos prasme. Ji taip pat netvirtina, kad inkriminuojamus antikonkurencinius veiksmus atliko antrinė bendrovė *Hoek Loos BV*, valdanti jos verslą Nyderlanduose, ir kad pastaroji veikė rinkoje savarankiškai.
- 109 Ieškovė apsiriboja tvirtinimu, kad Komisija neteisingai ją vertino – kitaip nei kitas įmonės, ir ypač *AGA Gas*, bei reikalauja vertinti ją taip pat kaip ir šią įmonę, dėl to ji galėtų būti įvertinta palankiau.
- 110 Pakanka konstatuoti, kad šie ieškovės argumentai nėra tinkami pagrįsti tvirtinimą, jog Komisija jos atžvilgiu padarė vertinimo klaidą dėl 10 % ribos taikymo, ar būtų kalbama apie pažeidimo priskyrimą, ar apie apyvartą, į kurią turi būti atsižvelgta.
- 111 Kalbant apie argumentus, susijusius su kitų įmonių, ypač *AGA Gas*, vertinimu, pažymėtina, kad ieškovė dublike teigia įrodžiusi, jog Komisijos palankesni konstatavimai sprendimo adresatų, apyvartos, kuriai taikytina 10 % riba, ir tvarkai, pagal kurią turi būti taikoma ši riba ir pranešimas dėl bendradarbiavimo, atžvilgiu „ne visada buvo akivaizdūs, nors tuo ir nenorima teigti, kad jie buvo neteisingi, arba išdėstyti nuomonės apie jų tikslingumą, nors abejonių šiuo klausimų (tikriausiai) galėtų kilti“. Ieškovė visų pirma stebisi, kad Komisija *AGA AB* nepripažino atsakinga už pažeidimą ir neatsižvelgė į bendrą šios įmonės apyvartą. Ji tvirtina, kad tai, jog sprendimas skirtas *AGA AB*, kaip jos buvusios antrinės bendrovės *AGA Gas* teisių perėmėjai, nėra įtikinamas argumentas siekiant pateisinti didelį skirtumą tarp paskirtų baudų.

- 112 Kadangi ieškovė apsiriboja tuo, kad pabrėžia *AGA Gas* naudą dėl 10 % ribos taikymo, pakanka konstatuoti, kad ši įmonė ir ieškovė nebuvo panašioje situacijoje ir kad šis objektyvus situacijos skirtumas paaiškina ir pateisina jų objektyviai skirtingą vertinimą. Tai, ką ieškovė apibrėžė kaip diskriminacinį Komisijos apskaičiavimo proceso rezultatą, iš tikrųjų yra neišvengiama 10 % ribos taikymo pasekmė.
- 113 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad *AGA Gas* bauda buvo sumažinta netesėtai, ir net pripažinus, kad Komisija neteisingai sumažino šiai įmonei skirtingą baudą klaidingai pritaikiusi 10 % ribą, reikia priminti, kad vienodo požiūrio principo paisymas turi būti suderintas su teisėtumo principo paisymu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis neteisėtumu kito naudai (1985 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Williams prieš Audito rūmus*, 134/84, Rink. p. 2225, 14 punktas; 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *SCA Holding prieš Komisiją*, T-327/94, Rink. p. II-1373, 160 punktas; 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimas *SCA Holding prieš Komisiją*, C-297/98 P, Rink. p. I-10101 ir šio sprendimo 40 punkte minėto sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją* 367 punktas).
- 114 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovės tvirtinimai dėl sprendimo adresatų pasirinkimo, atsižvelgimo į grupės, kuriai priklauso įmonė, sprendimo adresatė, pasaulinę apyvartą, taikant 10 % ribą, ir pranešimo dėl bendradarbiavimo būtino taikymo prieš pritaikant minėtą ribą yra nepagrįsti.

- 115 Pirmiausia, nors ieškovė kritikuoja pasikeitusį Komisijos vertinimą AGA AB atžvilgiu dėl nustatytų antikonkurencinių veikslių priskyrimo, reikia konstatuoti, kad, pirma, AGA Gas, o ne AGA AB buvo vienintelė pranešimo apie kaltinimus adresatė, taigi ir vienintelė įmonė, kuriai Komisija priskyrė pažeidimą, ir, antra, atsakovė sprendime laikėsi tokio pat vertinimo, pripažindama tik *AGA Gas* atsakinga už Komisijos nustatytą pažeidimą. Ieškovė nepateikė jokių argumentų, galinčių paneigti šį vertinimą ir įrodyti, kad AGA AB nuo pat pradžių turėjo būti pripažinta viena ar solidariai su *AGA Gas* atsakinga už pastarosios veiksmus.
- 116 Antra, Komisija, taikydama 10% ribą turi atsižvelgti į atitinkamos įmonės, t. y. įmonės, kuriai buvo priskirtas pažeidimas ir kuri dėl to buvo pripažinta atsakinga bei kuriai buvo pranešta apie sprendimą paskirti baudą, apyvartą (žr. šiuo klausimu 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tokai Carbon ir kt. prieš Komisiją*, T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, nepaskelbta Rinkinyje – Rink. 2005, p. II-10*, 390 punktas).
- 117 Ieškovės tvirtinimas dėl būtinybės atsižvelgti į bendrą grupės, kuriai priklauso antrinė bendrovė ir kuriai adresuotas sprendimas dėl baudų skyrimo už konkurencijos taisyklių pažeidimą, apyvartą visiškai neatitinka nusistovėjusios teismų praktikos, pagal kurią vienos įmonės antikonkurencinis elgesys gali būti inkriminuojamas kitai įmonei, jeigu pirmoji įmonė negali savarankiškai priimti sprendimų dėl savo elgesio rinkoje, o visų pirma dėl ekonominių ir jas siejančių teisinių santykių, iš esmės turi vykdyti antros įmonės nurodymus, ir yra visiškai beprasmis (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Metsä-Serla ir kt. prieš Komisiją*, C-294/98 P, Rink. p. I-10065, 27 punktas ir šio sprendimo 71 punkte minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 117 punktas). Taigi antrinės bendrovės elgesys gali būti inkriminuojamas jos patronuojančiai bendrovei, jei antrinė bendrovė negali savarankiškai priimti sprendimų dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės turi vykdyti patronuojančios bendrovės nurodymus (1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ICI prieš Komisiją*, 48/69, Rink. p. 619, 133 punktas).

- 118 Laikantis ieškovės nuomonės būtų nereikalingas joks santykių bendrovių grupės viduje tyrimas, siekiant nustatyti, ar pastaroji gali būti pripažinta viena įmone dėl konkurencijos taisyklių taikymo, nes įmonės grupės narės atsakomybės pripažinimas *ipso facto* lemtų solidarią patronuojančios bendrovės, kuri, jei ji egzistuoja, atstovauja visai grupei arba kitoms grupę sudarančioms įmonėms, atsakomybę. Tai visiškai prieštarauja bausmių ir sankcijų individualizavimo principui, pagal kurį įmonė gali būti baudžiama tik už tai, už ką ji gali būti individualiai atsakinga, t. y. principui, kuris taikomas bet kokioje administracinėje procedūroje, galinčioje baigtis sankcijų skyrimu pagal Bendrijos konkurencijos taisykles (2001 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją*, T-45/98 ir T-47/98, Rink. p. II-3757, 63 punktas, patvirtintas išnagrinėjus apeliacinį skundą 2005 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimu *ThyssenKrupp Stainless ir ThyssenKrupp Acciai speciali Terni prieš Komisiją*, C-65/02 P ir C-73/02 P, Rink. p. I-6773, 82 punktas).
- 119 Šiuo klausimu ieškovė neteisingai daro nuorodą į 37 punkte minėtą sprendimą *HFB ir kt. prieš Komisiją*. Nors šiame sprendime Pirmosios instancijos teismas iš esmės skaičiavo 10 % ribą remdamasis trijų atitinkamą grupę sudarančių bendrovių bendra apyvarta, jis taip pat patvirtino Komisijos sprendimą laikyti visas šias bendroves solidariai atsakingomis už konstatuotą grupės, kuri EB 81 straipsnio prasme laikytina pažeidimą padariusia įmone, pažeidimą (šio sprendimo 37 punkte minėto sprendimo *HFB ir kt. prieš Komisiją* 527 punktas).
- 120 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi AGA AB nuo pat pradžių nebuvo pripažinta atsakinga už savo antrinės bendrovės *AGA Gas* antikonkurencinį elgesį, taikant 10 % ribą turėjo būti atsižvelgta tik į pastarosios bendrovės apyvartą, neatsižvelgiant į tai, kad sprendimas galiausia buvo skirtas AGA AB, kaip savo antrinės bendrovės, kuri buvo likviduota jau išsiuntus pranešimą apie kaltinimus, teisių perėmėjai.

- 121 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš esmės už įmonės padarytą pažeidimą turi atsakyti tas fizinis ar juridinis asmuo, kuris vadovavo įmonei pažeidimo padarymo metu, net jei sprendimo, kuriame nustatytas šis pažeidimas, priėmimo momentu įmonės valdymas buvo perduotas kitam asmeniui (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cascades prieš Komisiją*, C-279/98 P, Rink. p. I-9693, 78 punktas ir šio sprendimo 113 punkte minėto sprendimo *SCA Holding prieš Komisiją* 27 punktą). Situacija pasikeistų tik tuomet, jei už įmonės valdymą atsakingi juridiniai asmenys po pažeidimo padarymo juridiniu požiūriu nustotų egzistuoti (1999 m. liepos 8 d. teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 145 punktą ir šio sprendimo 37 punkte minėto sprendimo *HFB ir kt. prieš Komisiją* 104 punktą), kaip yra šioje byloje.
- 122 Likvidavus *AGA Gas*, jos patronuojanti bendrovė *AGA AB* prisiėmė buvusios antrinės bendrovės atsakomybę, taigi ir sankciją, kuri būtų buvusi paskirta *AGA Gas*, jei ji būtų veikusi toliau. Atsižvelgiant į tai, baudos dydį lėmė *AGA Gas* elgesys ir situacija.
- 123 Trečia, dėl to, kad į bendradarbiavimo faktorių buvo atsižvelgta jau pritaikius 10 % ribą, pakanka konstatuoti, kad toks metodas užtikrina, jog pranešimas dėl bendradarbiavimo galėtų būti praktiškai veiksmingas: jei pagrindinė bauda prieš pritaikant šį pranešimą labai viršytų 10 % ribą, kaip buvo *AGA Gas* atveju, ir jeigu ši riba nebūtų taikoma nedelsiant, atitinkamos įmonės suinteresuotumas bendradarbiauti su Komisija būtų daug mažesnis, nes galutinė bauda bet kuriuo atveju būtų sumažinta iki 10 %, neatsižvelgiant į bendradarbiavimą (2005 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SNCZ prieš Komisiją*, T-52/02, Rink. p. II-5005, 41 punktą).
- 124 Iš to, kas pasakyta, reikia daryti išvadą, kad ieškovės kaltinimas dėl diskriminacinio požiūrio, palyginti su *AGA Gas* bei kitomis kartelyje dalyvavusiomis įmonėmis, kiek šis kaltinimas buvo susijęs su pastarųjų įmonių vertinimu, nebuvo įrodytas.

— Dėl tariamo prieštaravimo atgrasančiam tikslui

- 125 Ieškovė nurodo, kad būdas, kaip Komisija sprendime taikė 10 % ribą, lėmė tai, kad galutinis baudų dydis visiškai prieštarauja atgrasančiam tikslui. Ji pabrėžia, kad jai, palyginti mažai įmonei, veikiančiai iš esmės tik nacionaliniame lygmenyje, buvo paskirta gerokai didesnė bauda nei įmonių grupių, kurios veikia pasauliniame lygmenyje ir kurių apyvarta yra gerokai didesnė nei ieškovės apyvarta, Nyderlandų antrinėms įmonėms. Šiuo klausimu ji nurodo *Air Products* patronuojančios bendrovės pasaulinę apyvartą (5 717 mln. dolerių) ir *Air Liquide* patronuojančios bendrovės pasaulinę apyvartą (8 328 mln. eurų).
- 126 Ji priduria, kad aplinkybė, jog 10 % riba nebuvo taikyta bendrai grupės, kuriai priklauso antrinė bendrovė, vienintelė sprendimo adresatė, apyvartai, lėmė, jog baudos dydis priklauso nuo įmonės veiklos paskirstymo tarp atskirų bendrovių, turint omenyje, kad daugelis tarptautinių įmonių, pavyzdžiui, *Air Products* ir *Air liquide* vykdo savo veiklą per įvairias nacionalines bendroves. Taip Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies taikymas tampa neobjektyvus ir atgrasančio poveikio turinys įgyja savavališkumo pobūdį.
- 127 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės palyginimas yra visiškai nereikšmingas, nes ji lygina savo bendrą apyvartą (470 648 000 eurų 2001 m.) su įmonių, kurių Komisija nepripažino atsakingomis už pažeidimą ir kurios nėra sprendimo adresatės, apyvarta, kuri iš tikrųjų yra daug didesnė.

- 128 Iš tikrųjų ieškovės argumentai atrodo esant pagrįsti klaidinga prielaida, t. y. būtinybe, taikant 10 % ribą, atsižvelgti į bendrą grupės, kuriai priklauso antrinė bendrovė, vienintelė atsakinga už pažeidimą ir kuriai skirtas sprendimas dėl baudų skyrimo, apyvartą, kaip išdėstyta šio sprendimo 116–118 punktuose.
- 129 Priešingai nei tvirtina ieškovė, teismų praktiką atitinkantis 10 % ribos taikymas nereikalauja, kad baudos dydis priklausytų nuo to, kaip ūkio subjektas organizaciniu požiūriu paskirsto savo veiklos sritis. Baudos dydį nustato Komisija, atlikdama teisinį įvertinimą, kuriam taikoma Pirmosios instancijos teismo kontrolė, t. y. konstatuojant, kuriai ar kurioms įmonėms priskirtinas pažeidimas, ir tai yra vienintelis būdas, atitinkantis asmeninės atsakomybės principą. Atsakymas į klausimą dėl priskyrimo priklauso nuo kiekvienos bylos aplinkybių, ir gali būti pripažinta tik antrinės bendrovės ar tik patronuojančios bendrovės atsakomybė arba abiejų subjektų solidari atsakomybė.
- 130 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad galutinis jos baudos dydis prieštarauja siekiamam atgrasančiam poveikiui, nes ši bausmė yra gerokai didesnė už didelių tarptautinių dujų tiekėjų Nyderlandų antrinėms bendrovėms, kurioms buvo skirtas sprendimas, paskirtas bausmės, reikia priminti nusistovėjusią teismų praktiką, pagal kurią nustatydamas bendrą baudų lygį Komisija turi atsižvelgti į tai, kad akivaizdūs Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimai vis dar yra pakankamai dažni ir kad dėl to ji gali pakelti baudų lygį, siekdama sustiprinti atgrasantį poveikį (šio sprendimo 113 punkte minėto 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *SCA Holding prieš Komisiją* 179 punktą).
- 131 Šiuo klausimu gairių 1 punkto A dalies ketvirtoji pastraipa numato, kad vertinant pažeidimo sunkumą ir nustatant pradinį baudos dydį būtina „nustatyti tokį baudos lygį, kuris turėtų didelį atgrasantį poveikį“.

- 132 Šiuo atveju, kuris atitinka klasikinę konkurencijos teisės pažeidimą ir elgesį, kurio neteisėtumą nuo savo veiklos pradžios šioje srityje ne kartą patvirtino Komisija, ji galėjo manyti esant nustatytą tokį baudų lygį, kuris, neperžengiant Reglamento Nr. 17 ribų, yra pakankamai atgrasantis.
- 133 Taigi kaip nurodyta šio sprendimo 110 punkte, ieškovė neįrodė, kad jos atžvilgiu Komisija padarė vertinimo klaidą dėl 10% ribos, ir kartu primintina, kad pagal Reglamentą Nr. 17 Komisija šią ribą privalo taikyti.
- 134 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovės kaltinimai dėl Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pažeidimo, tariamai neadekvačios paskirtos baudos, jos diskriminacinio pobūdžio ir to, kad ji neatitinka atgrasančio poveikio, atmetini kaip nepagrįsti, ir kad galutis ieškovei paskirtos baudos dydis yra visiškai pagrįstas, nes nė viena iš ieškovės nurodytų aplinkybių nepateisina jos dydžio sumažinimo.
- 135 Galiausia dėl tariamo „savavališkumo draudimo principo“ pažeidimo reikia konstatuoti, kad šį kaltinimą grindžiantys ieškovės argumentai iš esmės neleidžia atskirti jo nuo 134 punkte minėtų kaltinimų, todėl jis atmetinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 136 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to

prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Paskelbta 2006 m. liepos 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Vilaras